

DIARI DE L'ESCOLA D'ESTIU DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ : URGELL, 187 - BARCELONA

Dimecres, 19 d'Agost de 1931 : Any 1 - Núm. 15 : Preu: 10 cèntims

L'ESCOLA BELLA

És remarcable l'empenta donada en els darrers temps a la construcció d'edificis que reuneixen si no les condicions que tots hem somniat com a ideals per a l'escola, almenys en tenen un mínim per a fer-les suportables i fins a voltes satisfer les nostres exigències.

N'hem vist moltes d'espaioses, ventilades, clares, amb material excel·lent i malgrat d'això ens han produït una impressió desoladora de fredor, de tristesa. Hi faltava la nota que, essent aquell a escola semblant a les altres, li donés un to personal subtil, inconfusible amb la vitalitat característica i amable de les coses íntimes; hi faltava la nota que trenqués la monorítmia d'aquelles parets nues, el gerro florit damunt la taula, l'encís d'una peça d'art que damunt l'armari vulgar li donés un to escaient, el quadret policrom que enriola l'aula, com la cara alegre i alegradora d'una dona que omple la llar amb els seus ulls i les seves rialles fetes llum i harmonia. Costa poc d'obtenir tot això, cal només una mica de bona voluntat.

És amb tan poca cosa que podem transformar la nostra escola i fer-la bella i atractiva! I, per què, tu, companya d'esperit delicat, i tu company d'ànima oberta a tot vent de superació, no vols intentar renovar i embellir l'escola amb aquestes coses aparentment tan petites però tan suggestives i encantadores? Apa doncs, anima't, decideix-te i quedaràs meravellat de la teva obra. Els infants t'ajudaran i t'ho agrairan també.

L'Escola d'Estiu t'ha iniciat amb les seves seccions de realitzacions artístiques; persevera, aplica-les a la teva escola que si així ho fas, veurem sorgir l'esplèndida constel·lació de les més belles escoles del món sota el cel més blau i serà que hi ha, que és el cel de Catalunya.

UN BREU ACLARIMENT

El company editorialista, amb el seu article d'ahir, podria suscitar algun equivoc.

Per això ens hem decidit a intervenir.

Consti que nosaltres no hem impugnat mai la polèmica. Déu-nos-en guard! Ni que fóssim bàrbars!... Si no hem pogut demostrar-ho amb el nostre article "Mur de Contenció", per manament de forma, potser podríem palesar-ho amb el del número quatre, titulat "Les Converses", on remarcàvem, precisament els primers, la seva extraordinària importància.

En l'article d'abans d'ahir, si algun fet vam censurar fou el de les irrupcions i els tumults, els quals, amb el desordre que comporten, dificulten, obscureixen i impossibiliten el natural desenrotllament de la polèmica. I més encara, si bé indirectament, la lamentable inhibició de les senyores que hi assistien, malgrat l'interès del Sr. Sanz, director de les Converses, per vèncer-la, expressat amb vius i constants requeriments.

Quant al coratge... El felicitem de tot cor: Prou en deu tenir quan, pel que diu, demostra que mai no s'ha encongit ni l'ha fet titubejar l'estrepitos clamor i la insolència dels prejudicis d'altri.

De grat, l'invitem a perseverar en aquesta noble croada. I si cal, pot comptar amb nosaltres, per lluny que vagi. Podrem defallir per la feblesa, però no mai pel propòsit.

I ara, si poguéssim esperar que el company ens rellegís, atentament, per poder esvair la seva confusió, altrament ben lleu, li ho demanariem de grat. Però, mai no gosarem fer-ho: El sacrifici seria massa cruent, si considerem la terrible pesadesa de la càrrega que hauria de suportar...

LA LLIBERTAT I L'EDUCACIÓ

Cal guiar bé els nens, hom diu sovint. Què es vol dir amb això? Sens dubte que manca conduir-los perquè no s'apartin del camí i, també, ajudar-los quan trobin una dificultat que no puguin vèncer per ells mateixos. Aquesta és la tasca dels guies que acompanyen els alpinistes. Es la dels educadors?... Que es vagi a l'ajuda del que sigui incapaç de resoldre una dificultat, pot passar. En aquest cas, ajudar és completar, és suplir una falta; però on aquesta falta no existeix, on l'acció sigui completa, l'ajuda és irracional.

Esperem, doncs, que l'infant reclami la nostra ajuda i no la hi donem fins que cal-

gui. Aleshores no serà incòmoda, atrevida; entrarà en l'obra a la qual el nen s'aplica, com una peça mateixa d'aquesta obra, de la qual formarà part. El mestre serà aleshores col·laborador del deixeble, en la mesura que aquest ho cregui útil.

Podrà objectar-se, però, que el nen, sense reclamar la nostra ajuda es trobarà, sense voler i sense saber-ho, en equivocacions que no podrà desfer. Aleshores li hem d'assignar un altre treball; serà nostra la falta si s'enganya i no es corregeix, perquè li hem imposat un treball per al qual és incapaç.

Si creieu que és del nostre deure, i que és una necessitat guiar els nens, és que voleu fer-los passar pel vostre camí, que no

és, potser, el seu. En aquest cas, és veritat que tenen necessitat de guia, però aquesta guia no és una ajuda veritable. Quan hauran arribat al final, tindran necessitat d'una nova guia per a intentar una segona ascensió. La primera etapa no els ha servit.

Deixem, per tant, anar els deixebles i seguir les seves marxes. Ells ens cridaran quan els calgui el nostre esforç i arribaran allí on vulguem que arribin, però tinguem confiança en ells. Observem-los, obrem i siguem discrets. Serà sempre temps d'ajudar-los si veiem que es desvien.

P. Fàbregas Pedrals.

SEMBLANÇA

Eixerida, bellugadissa i amb el somriure als llavis, ve a «L'Escola d'Estiu», com una oreneta, que porta al niu sa becada. Sí, no us estranyeu: la becada obtinguda, com a fruit dels seus treballs, dels seus experiments, de les seves activitats, envers l'escola i els infants.

Investigadora incansable, estudiosa, i constant, no ha escatimat cap mitjà per a poder adaptar a l'escola, totes aquelles activitats, que molts creien o innecessàries, o impossibles de posar en pràctica; com són les «Ciències Naturals» i llurs aplicacions a la vida. No solament les ha posades a l'abast de les intel·ligències que ella procura despertar, sinó que ens ha suggerit les idees perquè nosaltres les anem desvetllant, guiats pel seu exemple.

Com tots ja haureu endevinat, aquesta semblança és la de Rosa Sensat, la nostra estimada professora de «Ciències i activitats a l'escola».

Maria Assumpció Morera.

LA MESTRA CATALANA

(Joaquima Ribot Palau)

La mestressa catalana
va a l'Escola d'Estiu.
La becada ella desgrana
per portar-la a son niu.

I semblant ciència i bondat
dins del pit dels infants,
amb enginy i claredat
forjarà molt bé els minyons.

La roseta poncellada
que es bressola en son roser,
a la claror d'una albada,
s'esbadella,... i el roser,

orgullós de l'esclatada,
prou somnia amb un plaer.
Ella també espera callada
el florir de son roser.

El seu cor ja s'ha abrandat
amb les flames d'un amor;
d'un amor pur, i... sagrat,
que és flama... d'Educador.

Dins l'escola ja vol viure.
A l'escola ella viurà.
Dins l'escola vol somriure.
Dins l'escola... morirà.

DE LA CLASSE DE JARDINERIA

Jo diria que l'escola sense jardí és una cosa incompleta, i que la seva possessió és tan necessària com qualsevol altre dels elements que la componen. Així, doncs, un jardí escolar a més d'un bell element decoratiu amb tots els seus encants íntims que pugui tenir, és una continuació de l'escola mateixa.

La Sra. Rosa Sensat ens ha dit molt apropiadament, que si volem que l'escola

sigui una cosa viva, al costat del teorema de Pitàgoras, havem de posar-hi els centres d'interès que ens ofereixen les ciències naturals.

Si recordem que les coses de la naturalesa no s'aprenen solament amb el que se sent o es veu, sinó més encara amb allò que es fa, veurem que la poderosa ajuda que ens presta el jardí, de cap manera no la podem despreciar.

A la ciutat no és difícil posseir un jardí escolar, les noves escoles quasi totes estan rodejades de terreny suficient; quant als

pobles, la majoria de vegades hi tenim lloc per a esplaïar la nostra iniciativa i construir-lo amb tota la seva plenitud.

Si portem els estudis de la natura a l'escola amb l'esperit de bellesa que ens encomana arreu l'Escola d'Estiu, no dubtem que molt aviat veurem per tot Catalunya aquella bella inscripció del grup escolar Lluís Vives que diu: «Ciutadà, tu que cridares al teu govern: volem l'escola formosa, alegra't que el teu cant ha fruitat».

Josep Colominas F.

N O T E S

* Avui, a la tarda, es celebrarà la sessió de música vocal, organitzada pels elements inscrits al Curset d'Educació Musical.

* El propvenient dijous, el Sr. Joan Puig i Ferrer dedicarà una sessió a l'estudi de Leopardi.

* Aquesta tarda, a les vuit, el Sr. Batista i Roca, farà, auxiliat pels Minyons de Muntanya, una interessant demostració de gimnàstica.

* El divendres vinent, a la tarda, hi haurà al Saló de la Residència, una altra de les belles sessions de Rítmica que dirigeix el mestre Llongueres.

* Dissabte, la Capella de Música de Terrassa, dirigida pel seu mestre En Joan Tomàs, donarà un concert vocal.

Inserirem el programa oportunament.

* A Núria! Tothom a Núria!

Hi anirem el propvenient diumenge, dia 23. Sortirem de l'estació del Nord a un quart de set del matí. En arribar a Ribes prendrem el cremallera que puja fins a la «Vall».

Tornada: Els qui no vulguin moure's de «Núria» podran sortir, si volen, a dos quarts de quatre, per arribar a Barcelona a dos quarts de nou. Els qui pugin als cims sortiran a les sis, i arribaran, si Déu vol, a dos quarts d'onze.

Els qui tornin a primera hora caldrà que s'emportin el dinar; els de darrera hora, dinar i sopar.

Cost del viatge: Vint pessetes.

Han d'inscriure's a Secretaria.

Per l'entusiasme que ha suscitat aquesta excursió, ens pensem que haurem de demanar la formació d'un tren especial.

Cal que s'inscriguin aviat.

El preu — vint pessetes — és excepcional. Mai més no podran anar a Núria en tan bones condicions.

* Ha començat avui el curset que dona la Srta. Concepció Vandellós, en el qual tracta dels «Començaments de l'Aritmètica» amb aquella claredat que la distingeix.